

ти може да ся научи много, и да придобыва мъдрость до гдѣ си живѣ. Ты мыслишь, че азъ знаѣхъ много, но има нѣкои челоувѣци които знаѣтъ сто пѣти по много отъ мене.

И. Желаяхъ да знаѣхъ азъ толкова, колкото знаешъ ты. Сега разумѣвамъ колко трѣбе да ся радувамъ, като различамъ толкова отъ добытъцы-ты, че имамъ душѣ, която може да прави толкова много и чудны работы. Ако приличахъ на Ифеста, щѣхъ да скърбѣхъ много. Но азъ имамъ душѣ, и ся надѣвамъ да станѣ мъдъръ и добъръ челоувѣкъ.

М. И азъ ся надѣвамъ така (рече Г-жа Анна); и послѣ излѣзохъ изъ градинѣ-тѣ, и отидохъ въ къщи.

РАЗГОВОРЪ VI.

Вечерь-тъ Г-жа Анна сѣдна пакъ близо при трѣпезѣ-тѣ, и рече на Иванча да сѣдне и той при неѣхъ. Еленка си бѣше легнала малко по напредѣ. А Иванчо ся радуваше много, че ще ся разговори съ майкѣ си за душѣ-тѣ си. Майка му, като го гледаше много миренъ и внимателенъ, радуваше ся, и начала да го пыта така:

М. Иванчо, можешъ ли ми каза що є вещество?

И. Вещество є всяко нѣщо, което можемъ